

★ C I R K U S ★

ETT STYCKE
CIRKUSHISTORIA

FURUVIK

FURUVIKS CIRKUS

LÖRDAGEN DEN 13 MAJ 1995

Stor Invignings- och Galaföreställning
med barn- och ungdomsartister från hela Sverige.

Regi:
Johnny Johansson

Kul & Bus Cirkusorkester: kapellmästare *Sören Andersson*

Dir. *Bengt H. Granting* hälsar välkommen

Laila Nygren inviger Furuviks Teater-Cirkus.

Konferencier: *Maria*

Manege-clowner: *Furuviksbarne*, *Cirkusgymnasiet* och *Oskar*

Akrobattrupp *Furuviksbarne*

Duo Kloters från *Kul & Bus*

Luftnummer *Cirkusgymnasiet*

Illusion *Angeliqua och Daniel*

Skolritt *Jessica*

Lindans *Johanna*

PAUS

Instiftande av SIAB:s Cirkusstipendium

Cykel *Martina*

Rolla Rolla *Daniel*

Four Dolls *Ludvika Mini Cirkus*

Kossowiik's *Antony och Garry*

The Wheelies *Ludvika Mini Cirkus*

Clownen Micko med *Gävle Kulturskolas kör Tonsvalorna*

Final

Med reservation för eventuella ändringar.

FURUVIKS CIRKUS OCH CIRKUS I FURUVIK

Natten till söndagen den 27 mars 1994 totalförstördes cirkusbyggnaden i Furuvik av en brand. Endast förkolnade rester och aska återstod. Cirkusbyggnadens restaurering och tillbyggnad för nära fjorton miljoner kronor var inne i sitt slutskede när branden raserade allt. En festlig återinvigning av cirkusbyggnaden med galaföreställningar som planerats till den 7-8 maj måste nu inställas.

Branden var minst sagt en tragisk händelse inte bara för Furuviksparken utan även för Gävle som cirkusstad. Gävle har ibland kallats för cirkuskonstens svenska huvudstad. Staden blev vid sekelskiftet centralort för cirkusfolk och kom så att förbli under detta sekels första decennier.

Det är ingen tvekan om att verksamheten i Furuviksparken bidragit till att bevara stadens cirkustraditioner. Redan sommaren 1936 — Furuviksparkens första säsong — fanns Cirkus Engelhardt som attraktion. I en avskärmad friluftsmanege bjöds på ett cirkusprogram med elefanten Taku som attraktion.

I utvecklingen av Furuviksparken planerade Gösta Nygren att låta bygga en stor samlingslokal. Den skulle inte bara användas för cirkus- och teaterföreställningar. Där skulle man även kunna ha konserter, kongresser, gymnastikuppvisningar, brottnings-tävlingar ...

Planerna realiserades på hösten 1940. Den direkta anledningen till att byggnationen kom att ske då var en misslyckad cirkussejour i Stockholm!

JEAN HOUCKE

I början av augusti 1940 hade Jean Houckes Musical Circus Show

premiär i Djurgårdscirkus i Stockholm. Jean Houcke var född i Kristiania (Oslo) 1878 men var svensk medborgare. I sin ungdom arbetade han som ryttare vid olika cirkusföretag i Sverige. Senare sökte han sig ut i Europa. Han vistades länge i Frankrike där han kom att ha egen cirkus. Sommaren 1939 gav Jean Houcke föreställningar i Köpenhamns cirkusbyggnad med sitt företag. Kriget fick honom sedan att utnyttja sitt svenska medborgarskap och ta sig till vårt land med sin cirkus.

Den månadslånga sejouren på Djurgården blev en stor besvikelse för Jean Houcke. Publiken uteblev med stor ekonomisk förlust som följd. Familjen Houcke och ett par av artisterna bodde i en villa på Djurgården. De stannade kvar där efter gästspelets slut. Hästarna stod i cirkusbyggnadens stall. Jean Houcke var rädd för att de skulle tas i mät för obetalda skulder. Situationen var verkligen bekymmersam. Han övervägde att låta smuggla ut hästarna någon natt. För att det inte skulle höras när man gav sig iväg tänkte han låta binda säckväv runt hästarnas hovar. Men vart skulle han ta vägen? Han var ju i det närmaste medellös efter den sorgliga månaden i Djurgårdscirkus.

Det var i detta läge som Gösta Nygren kom in i bilden. Han hade sett Jean Houckes föreställning och blivit förtjust. När han fick höra talas om dennes svåra belägenhet bestämde han sig för att räcka en hjälpende hand. Han löste helt enkelt ut Houcke och tog denne och familjen samt den stora hästuppsättningen till Furuvik. Familjen Houcke inkvarterades i en villa i närheten av Furuviksparken och hästarna placerades i parkens stallar.

Samtidigt beslutade sig Gösta

Nygren för att låta uppföra en cirkusbyggnad. Det var ett snabbt beslut utan några mera omfattande formella styrelsesammanträden. Byggnaden, som även utrustades med en scen, uppfördes på rekordtid under några höstveckor.

TEATER-CIRKUS

Teater-Cirkus, som byggnaden kom att kallas, invigdes med en festföreställning söndagen den 17 november 1940. Gävleborgs Läns Orkesterförening spelade inledningsvis under ledning av kapellmästare Eric Bengtsson. Sedan Gösta Nygren hälsat den fulltaliga publiken — ca 1 400 personer — välkommen och borgmästare Nils Berlin invignings-talat tog den egentliga föreställningen sin början. Dagen efter skrev Gefle Dagblad bland annat:

Efter parad av Furuviksbarren med farbror Johan Jansson själv till häst spelade orkestern upp en champagne-galopp och Sascha Houcke sprängde in i manegen på en eldig häst. Så följde slag i slag de olika numren, 18 st. gymnastikflickor under ledning av gymnastikdirektör Dagmar Uhlin, indianritt av Nadja Houcke på den trevliga Bobbie, de två fenomenalt viga Baby Twins, enligt uppgift härstammande från cirkusdynastien Möller från Gefle, vilka rev ned åskor av applåder genom sitt glada och chosfria uppträdande och sin stora skicklighet, och så kom elefanten in och gjorde konster, som den lärt på förvånande kort tid. Henriques var en luftkonstnär, som hanterade sitt arma jag lite hur som helst, och New China-truppen var en både rolig och duktig samling av kinesiska akrobater.

Men det som publiken ända satte högst var nog direktör Jean Houckes förevisning av sina verkligt vackra och

välldresserade hästar, vare sig det gäller frihetsdressyren av 12 arabiska hingstar eller skolritten på Méléoly, suveränt skickligt gjord av pappa Houcke. Méléoly kan galoppa på stället och till och med baklänges, något som få eller kanske ingen häst kan utom hon, och hon gör sina nummer lekande lätt.

Föreställningen slutar med romerska spel av Gilbert Houcke, en strålande vacker och skickligt gjord sak. Det är ett skådespel, som även icke hästförståsigpåare måste beundra, och att publiken var med på noterna vittnade de kraftiga och hjärtliga applåder om.

Så var det slut och nöjda och glada med sin eftermiddag strömmade åskådarna ut i den höstdisiga parken.

Premiärprogrammet upprepades påföljande veckoslut med två föreställningar.

Söndagen den 1 december gavs en jazzkonsert i byggnaden med Diana Miller, "Englands mest berömda jazzsångerska från Jack Hyltons orkester". Drygt 200 personer infann sig och fick frysende uppleva "en fläkt av kortvågsprogram från England".

REVVY OCH CIRKUS-VARIÉTÉ

På valborgsmässoaftonen 1941 var det åter premiär i Teater-Cirkus. Denna gång bjöd man på revy — en påkostad sådan utförd av amatörer och professionella artister. Föreställningen var ojämn men det fanns dock flera fina inslag i den 29 nummer långa revyn. Baletten utnyttjades flitigt och överraskade med sina pigga danser. Den hade trimmats av Emy Ågren som själv framträdde med egna dansnummer. Hon hade en tid dansat hos Ernst Rolf och även gjort en internationell danskarriär innan hon slog sig ner i Gävle och startade balettskola. Hon skulle senare under en period bli

Furuviksbarnens dansinstruktör. Bodo West, som kommit till Furuvik med Cirkus Houcke, medverkade som dansör. Revyns affischnamn var John Botvid och hans fru, May Lööf. De gjorde dock inte någon större succé. Särskilt den förres lustigheter "tog på krafterna i längden".

Revyn spelades en bit in i juni. Därefter intog Jean Houckes Cirkus-Variété byggnaden. Det var en hästrevy med cirkusbalett, sång, voltige- och skolritt samt dressyrer av olika slag. I föreställningen utnyttjade man såväl byggnadens scen som manège. Jean Houcke framträdde själv på sin skolhäst Méléoly tillsammans med ponnyhästar och den vältrimmade baletten. Föreställningens paranta primadonna, Emy Ågren, och sångaren Hilding Anell visade "gamla rutinerade tag ifråga om dans och kuplettföredrag". Föreställningen blev dock inte den publiksuccé man hoppats på. Inför de sista föreställningarna i mitten av juli förstärktes programmet med två vid denna tid mycket kända artister: Lily Geyenes och Claire Feldern. Den förstnämnda var vid denna tid en mycket känd violinist medan den senare var en parodisk pianist som framgångsrikt imiterade Charlie Chaplin.

Sedan sejouren avslutats blev det tyst i Teater-Cirkus — nästan. Man försökte under några veckoslut bjuda på familjeunderhållning i byggnaden. Programmen som bjöds lockade ingen publik. Senare under sommaren lyckades man dock under två kvällar fylla lokalen genom att arrangera tävlingar i frågesport. Det var "mannen som vet allt", Ejnar Haglund, som tävlade mot ett lag gävlebor med Gösta Knutsson som frågeställare.

Sammantaget blev Teater-Cirkus'

första år en besvikelse för parkens ledning.

FURUVIKSBARNEN

Det var Furuviksbarnen som säsongen 1942 tog Teater-Cirkus i besittning med sitt orientaliska skådespel Tusen och en natt. Det var Gösta Nygren och Johan Jansson, "Farbror Johan" — parkens teaterintresserade intendent och trädgårdsmästare — som startade denna barnteatergrupp. Det började med ett folkdanslag — Furuviks Ungdomslag med 22 par ungdomar i åldrarna 12-14 år — alla klädda i Valbodräkter. Redan vid midsommarhelgen 1937 framträdde ungdomslaget med folkvisor, allmogedanser, sång- och dansspel. De gjorde även en liten kabaré med sång, dans och dragspelsmusik. Genom Johan Janssons insiktsfulla ledning kom barnen att få en omfattande repertoar. Det blev en barnteater som kom att bli en av parkens stora attraktioner.

När familjen Houcke lämnade Furuvik stannade Bodo West kvar och arbetade i parken som reparatör. Han hjälpte även Johan Jansson med Furuviksbarnen. Denne svarade för spelens ram och handling medan Bodo skötte instuderingen av de artistiska prestationerna. De kompletterade varandra ypperligt. Spelet 1942 — Tusen och en natt — hade en mycket cirkusbetonad prägel och passade fint in i Teater-Cirkus. Det inleddes med en ståtlig karavan av barn och djur med arabprinsessan i bärstol. Sedan sprängde den lille schejken Leif in på en yster ponny. Till hans ära ordnade prinsessan en fest. I den deltog sköna beslöjade danserskor, sångare, trollkarlar, fakirer och svärdsbrukare samt en trupp spänstiga arabpojkar som

byggde pyramider och gjorde andra konster under skrik och oväsen. Ett näpet inslag var den lilla engelska lady'n Laila som red in på en shetlandspönn och sedan framförde en frihetsdressyr.

Föreställningen fick ett synnerligen fint mottagande av såväl press som publik. Detta gjorde att man fortsatte med cirkusbetonade föreställningar i Teater-Cirkus under de följande åren: Romerska spel (1943), Ungersk Rapsodi (1944), La Granda Fiesta (1945), Kosackerna (1946) ...

Utöver föreställningarna i Teater-Cirkus gavs riduppvisningar i friluftsmanegen och traditionell barnteater på en av parkens utescener, som kom att kallas Barnteatern.

VINTERKVARTER

Det var mycket cirkusfolk som under krigsåren sökte sig till Furuviksparken. Dressören Franz Adamsky kom dit vintern 1943-44 med tre brunbjörnar och fyra elefanter som tillhörde Cirkus Busch i Tyskland. Jean Houckes son, Gilbert, som vistades i parken i samband med att Teater-Cirkus invigdes, återvände nu med Buschs tigergrupp. Dressören Sobbot, som arbetade med dresserade grisar, kom under en tid att vistas i parken med sina djur i väntan på nya engagemang. I Teater-Cirkus motionerade dressörerna sina djur och övade in nya trick.

Men även andra cirkusartister, som på grund av kriget blivit fast i Sverige, sökte sig till Furuvik, som med sin cirkusbyggnad erbjöd goda träningsmöjligheter. Bland dem som kom var ryttaren Giovanni Casi och hans syster Cesarina Casi-Bisbini. Gösta Nygren knöt nu Casi till Furuvik som ridinstruktör och hans syster blev

danslärarinna. Furuvik hade nu fått en riktig cirkusskola med Bodo West som lärare i akrobatik, Casi i konstrikning och Cesarina Bisbini — Tanti som hon kom att kallas av Furuviksbarnen — i dans.

Nu var det ju inte bara att ge utbildning. Eleverna måste även få visa upp vad de lärt sig vilket skedde genom att de engagerades till festligheter runt om i landet. Ungdomarna blev populära och efterfrågade. Detta ledde till att Gösta Nygren startade Furuviks Ungdomscirkus. Där fick överåriga Furuviksbarn fortsätta att framträda inför publik. Cirkusen hade sin allra första premiär på Fisktorget i Gävle i slutet av april 1947. Företaget turnerade till och med säsongen 1954. Under de år företaget existerade var Teater-Cirkus bas för verksamheten. Där tränade man inför kommande säsong och instuderade den nya föreställningen. Under den kyliga årstiden försökte man hålla varmt i byggnaden genom att elda i ett par stora kolkaminer som stod på scenen.

Artistintresserade ungdomar från andra delar av vårt land och från Danmark sökte sig till Furuvik för att där under sakkunnig ledning träna in ett nummer. Furuviks Ungdomscirkus lämnade många artister efter sig. (Se sid 7)

FÖRÄNDRINGAR

Ända sedan sommaren 1942 gavs riduppvisningar i Furuviksparkens friluftsmåne kl. 12.00. Två timmar senare var det tid för Furuviksbarnen att ge sin föreställning på den scen som kallades Barnteatern. Klockan 17.00 var det dags för barnen att ge sin föreställning i Teater-Cirkus. Detta pågick varje år med smärre variationer i klockslagen fram till och med

säsongen 1956. Påföljande år nöjde man sig med riduppvisningen och föreställningen i Barnteatern. Teater-Cirkus övergavs. Vid större publika evenemang, exempelvis Dalarnas Dag, kunde byggnaden tas i anspråk om det var dåligt väder. Det hände även att Furuviksbarnen spelade där om det regnade alltför mycket. Men byggnaden användes även för andra ändamål. En period monterade några motorcykelakrobater upp en glob i byggnaden och gav föreställningar.

Teater-Cirkus användes även som utställningslokal. Där var kattutställningar, utställningar av veteranbilar ... Under ett par somrar i slutet av 70-talet arrangerade Naturhistoriska Riksmuseet utställningar där som "Våtmarker" och "Viltet i vår tid". Artister som t.ex. dansösen och sångerskan Josephine Baker och sångaren Mel Tormé använde cirkusbyggnaden som repetitionslokal inför sina framträdanden på Furuviksparkens stora scen.

Det hände även att Sveriges Radio sände underhållningsprogram från cirkusbyggnaden, med programledare som Bertil Perrolf och Jörgen Cederberg. William Lind brukade vara kapellmästare vid dessa radioutsändningar.

FURUVIKARNA THE SVENSON'S TEATER-CIRKUS

Sommaren 1982 — närmare bestämt den 23 juni — var det äntligen åter en premiär i Cirkusbyggnaden i Furuvik. Det var "Furuvikarna The Svenson's Teater-Cirkus" som tog byggnaden i besittning. Som framgår av företagets namn hade direktionen anknytning till Furuvik. Carl-Axel Svensson och hans fru, Anna-Greta, var båda f.d. Furuviksbarn. De hade fått sin artistiska

skolning i Furuviik och dess cirkusbyggnad. De lämnade Furuviik i slutet av 40-talet och reste ut i Europa för att göra en framgångsrik karriär med ett ryttarnummer. Under ett par vintrar i slutet av 70-talet hade Carl-Axel Svensson presenterat vintercirkus i några stora sporthallar som finns i vårt land och hade en viss framgång med detta. Nu gjorde han ett försök att driva cirkus på hemmaplan. Det var ett fint och traditionellt cirkusprogram som han bjöd sin publik.

CIRKUSSOMMAR I GÄVLE

Året därpå — 1983 — arrangerades Cirkussommar i Gävle. Den inleddes med ett seminarium i Furuviiksparken om cirkuskonstens framtid under medverkan av bland andra kulturminister Bengt Göransson och cirkusdirektör Trolle Rhodin. Läns museet visade två utställningar: Cirkus i konsten och Cirkusfamiljer i Gävle. I den sistnämnda presenterades de mera kända cirkusfamiljerna som hade haft anknytning till staden.

Höjdpunkten på Gävles och Furuviiks Cirkussommar nåddes när en avdelning från den ryska statscirkusen Goz-Cirk hade premiär i Teater-Cirkus den 16 juli. Det var full cirkus från allra första början. Tempot var så högt att sågspånen aldrig hann lägga sig, skrev en recensent. De ryska artisterna visade bländande cirkuskonst med stil, tempo, skönhet och elegans. Gästspelet var tänkt att räcka i tre veckor. Det förlängdes dock ytterligare en vecka och dessutom lade man in extraföreställningar. Alla gavs för fulla hus. När sejouren var slut den 14 augusti hade drygt 20 000 personer sett den förnämliga cirkustruppen.

I samband med det ryska cirkus-

gästspelets avslutning delades Furuviiksparkens nyinstiftade cirkuspris ut för första gången. Det tillföll den svenske lindansaren Reino. Priset delades sedan ut varje år t.o.m. sommaren 1990. (Se sid 7)

CIRKUS GRUSS — KONNÄSSÖRERNAS CIRKUS

På midsommardagen 1984 inleddes ett nytt förnämligt cirkusgästspel i Teater-Cirkus. Det var den franska nationalcirkusen Gruss som intagit byggnaden. Många cirkusar ute i Europa har under årens lopp försökt höja sin status genom att kalla sig nationalcirkus. Någon officiell utnämning till nationalcirkus lär dock inte ha förekommit förrän i början av 1984. Då utsågs nämligen den i Paris hemmahörande Cirkus Gruss till Cirque National Français. Den franska staten övertog samtidigt det ekonomiska ansvaret för cirkusen. Att företaget fick en sådan utnämning motiverades med den höga kvaliteten på företagets föreställningar. Det var således en mycket fin cirkus som denna sommar gästade Furuviik.

Föreställningens upptakt med den gamla hästdragna cirkusvagnen var fantastisk. Det var morgon och en stor cirkusfamilj vaknade till liv. De tog sig ut ur vagnen som plötsligt blev en estrad. Där gjorde artisterna parad och visade prov på sitt kunnande. Stilen var sekelskiftets och detta markerades med tidstrogen kostymering. Föreställningen som sedan följde bands ihop av en osynlig tråd med genomtänkta övergångar. Man gick från lindans till akrobatik, från lek med såpbubblor till hisnande luftnummer, från cykelkonster till golfspelarkomik.

Hästnumren var även förnämliga,

särskilt den stora ryttarpyramiden med nio personer på fem hästar samt den grandiosa finalen St. Petersburgs kurir. Den utfördes av Martine Gruss, som stod på ryggarna av två hästar och tyglade sju andra i ett rasande tempo. De artistiska prestationerna var inte av det sensationella slaget. Allt var dock så charmfullt och stilrent att finsmakarna talade om poesi. Tyvärr uppskattade inte den breda allmänheten prestationerna efter förtjänst. Även om inte föreställningarna var dåligt besökta borde flera ha tagit tillfället i akt att se förnämlig cirkus.

NYA GÄSTSPEL

Inför säsongen 1985 rustade man upp cirkusbyggnaden. Den målades om och försågs med ny entré som stod klar på midsommardagen då en avdelning från ryska statscirkusen inledde en sejour i byggnaden. Goz-Cirk återkom med en ny trupp även sommaren 1986. Det var samma höga kvalitet på de medverkande artisterna dessa båda somrar som vid det första gästspelet.

Sommaren 1987 bjöd man på något så ovanligt som koreansk varieté med fyra artistnummer i Teater-Cirkus. Det var fina prestationer som den lilla artistgruppen presenterade. Särskilt det avslutande numret stod i en klass för sig. Det utfördes av fem män klädda i sjömanskostymer, som gjorde våghalsiga konster i en hög "mast".

Numret hade två år tidigare belönats med det prestigefyllda priset Guldcloppen vid cirkusfestivalen i Monte Carlo. 1988 blev sista sommar för de intressanta och för svenskt cirkusliv så stimulerande cirkusgästspelen i Teater-Cirkus. Det var ett svenskt företag, Cirkus Brazil Jack,

som fick äran att ge föreställningar i Furuvik. Företaget bjöd på en djurrik och specialkomponerad föreställning där i synnerhet Diana Rhodin visade prov på sina utmärkta dressyrnummer med hästar och elefanter.

FURUVIKSBARNEN ÅTER I TEATER-CIRKUS

På pingstdagen 1989 hade Furuviksbarnen premiär i cirkusbyggnaden på en föreställning kallad Show-biz. Teater-Cirkus blev åter Furuviksbarnens fasta spelplats sedan utomhusscenen — Barnteatern — rivits. Säsongen 1994 gavs föreställningen i ett cirkustält som fick ersätta den nedbrunna cirkusbyggnaden.

I vår invigs en ny cirkusbyggnad i Furuvik. Detta är en sensation i sig själv och inledningen till en ny och spännande epok i Furuviks och Sveriges cirkushistoria.

Många artister från Furuviks Ungdomscirkus.

Furuviks Ungdoms-cirkus lämnade många artister efter sig. Med risk för att glömma någon kan följande nämnas:

Laila och Lasse Nygren blev full-fjädrade hästmänniskor. Lasse engagerades till Bertram Mills' Circus i London.

Casi tog med sig ett antal ungdomar ut i Europa. De arbetade först i hans ryttartrupp och gick sedan på olika sätt sina egna vägar.

The Svenson's — **Anna-Greta** och **Carl-Axel** — red pas de deux och

utförde från 1966 det komiska ridnummer som blev deras specialitet. Deras son, **Carlos**, rider nu i USA med gävelflickan **Susanne Lind** som partner. Även hon är f.d. Furuviksbarn.

Kajan Lindström hade stora framgångar tillsammans med sin franska fru med ett balansnummer på rulle under artistnamnet Rolla-Roll.

Stig Andersson, som med **Gert Nilsson** och **Lennart Rudolphi** bildade akrobatrion Torontos, blev så småningom med hustrun **Gisella Casi** det komiska akrobatparet Steve Hawkins and Partner. Senare har Stig framträtt som varietékomiker under artistnamnet Tim Kelly.

Tre pojkar, **Boris Bengtsson**, **Göthe Persson** och **Egon Larsson**, upptäcktes av Bodo West hos frisksportarklubben i Höganäs. De var med Ungdomscirkusen 1951 och gjorde ett akrobatnummer — Tre Starka Mohikaner. Bodo West trodde på dem och fick Boris att balansera på en lina som hölls i tänderna av de båda andra. Hösten 1952 kom de ut i världen som Trio Höganäs, som snart blev Trio Hoganas.

Bengt och **Gunhild Berglund** upptäcktes av Gösta Nygren och blev Berconi med partner när de arbetade i ett kombinerat jonglör- och balansnummer.

Från Hörby kom **Kylle Roswall** och arbetade med lindans och i ett rullskridskonummer hos Ungdomscirkusen 1954. Hon slutade som artist 1960.

Gert Nilsson (från Torontos) och **Herbert Weiss** arbetade bland annat i ett flygande trapetsnummer vid Ungdomscirkusen. Senare bildade de ett akrobatnummer med en annan svensk pojke, **Henry Sköld**, och hade artistnamnet Kims.

Lennart Eriksson från Eskilstuna och **Maud Sevelin** från Katrineholm lärde

känna varandra hos Ungdomscirkusen och formade så småningom ett akrobatiskt dansnummer, Les Sewels.

Det var mer som kom ut av Ungdomscirkusen men ovanstående får räcka som exempel i denna översikt.

Furuviksparkens cirkuspris

Furuviks cirkuspris instiftades 1983. Det består av en glasskulptur i form av ett cirkustält och har formgivits av konstnären Gunnar Cyrén.

En jury bestående av representanter för Furuviksparkens ledning samt Uno Myggan Ericson och Alf Danielsson har delat ut priset åren 1983-1990 enligt nedan:

1983

Lindansaren Reino
(Carl-Otto Andersson)

1984

Rovdjursdressören Gilbert Houcke

1985

Furuviksbarnens ledare
Bodo West (Rosenberg)

1986

Ryttarna The Svensons
(Carl-Axel och Anna-Greta Svensson)

1987

Cirkusdirektören Trolle Rhodin

1988

Konstcyklisterna
Ola och Barbro (Nordström)

1989

Hästdressören Max Schumann

1990

Cirkusdirektören François Bronett

Av Per Arne Wåhlberg

Källor:

Kungliga Bibliotekets samling av programblad från Furuviksparken. Arbetarbladet, Gefle Dagblad och Norrlands-Posten. Wåhlberg: Cirkusfamiljer i Gävle (1978). Wåhlberg: Cirkus i Sverige (1992). Uppgifter har vid samtal även lämnats av Gun Rosenberg och Anna-Greta Svensson, Gävle, samt Lars Nygren, Söderköping.

*Vi tackar:
Galaföreställningens sponsorer.*

SIAB, Trygg Hansa, Kultur Gävle, Ivar Ericsson Blomsterhandel.

• • • • •
• FURUVIK •
• • 60 ÅR 1996 • •